

Délután visszament a puskáért és a mókusokért. A mókusokat az ingébe dugta, ellenőrizte a zárat hogy csőre van-e töltve és fölment a hegyre.

Mikor a kopár téli erdőn keresztül kibukkant a forduló fölött a kocsi még mindig ott állt. A motor már nem járt. Ballard leguggolt és nézte. Nagy volt a csönd. Alulról halványan hallotta a rádiót. Egy idő után felkelt kiköpett és még egyszer ellenőrizte a terepet és visszament le a hegyről.

Reggel mikor a fiatal feketefenyők késekként meredeztek a ködben a hegyoldalon két fiú vágott át a telken és bejöttek a házba ahol a kihunyt tűz mellett Ballard a takarójába burkolódzva feküdt a földön. A halott lány a másik szobában feküdt távol a melegtől hogy ne menjen tönkre.

Az ajtóban álltak. Ballard alig látott úgy ugrott fel és addig üvöltött míg azok hátrálva szinte kizuhantak az udvarra.

Mi a szart akartok itt? ordította.

Az udvaron álltak. Az egyiknél puska volt a másiknál pedig házilag készített nyíl. Ez itten a Charles unokatestvére, mondta amelyiknek puskája volt. Nem kúdheted el. Aszonták vadászhatunk erre.

Ballard rábámult az unokatestvére. Akkor eriggyetek vadászni, mondta.

Gyere, Aaron, mondta a puskás.

Aaron rosszalló pillantást vetett Ballardra és az udvaron keresztül elindultak.

Meg ne lássalak itten titeket, kiáltotta Ballard a verandáról. Ott vacogott a hidegben. Különben megjárhassátok.

Mikor eltűntek szem elől a száraz fűben egyikük visszaszólt valamit de Ballard nem értette. Megállt az ajtóban ott ahol amazok álltak és benézett a szobába hogy vajon megismételheti-e újra saját szemével amit a fiúk láttak. Semmi nem volt biztos. A lány rongyok alatt feküdt. Ballard bement és újraélesztette a tüzet és káromkodva guggolt előtte.

Mikor bejött a pajtából egy házilag eszkábált létrát vonszolt, bevitte abba a szobába ahol a lány feküdt, a végét betolta a plafonon lévő kis négyszögletes lukon és felmászott és bekukucskált a padlásra. A faszalus tető örült kirakósnak festett a téli ég háttére előtt és a kockás homályban néhány régi befőttesüvegekkel teli dobozt lehetett kivenni. Ballard felmászott és letisztított egy kis

helyet a padlás billegő padlódeszkáin és valami rongyokkal letörölte róluk a port aztán visszamászott.

Túl nehéz volt neki a lány. Félúton fölfele megállt a létrán, egyik keze a legfelső fokon a másik meg a halott lány dereka körül ahogy ott csüngött a szétszakított és durván összefércelt hálóingben aztán újra visszamászott. Megpróbálta a nyakánál fogva emelni a lányt. Nem jutott messzebbre. A földön ült vele, a szoba hűvösében féhéren robbant ki a szájából minden lélegzet. Aztán megint kiment a pajtába.

Egy csomó régi barázdajelölő kötéllel jött vissza és leült a tűz elé és egymáshoz csomózta őket. Aztán bement és a köté egyik részét a sápadt hulla köré kötötte a másik végével pedig fölmászott a létrán. A lány görnyedt vállakkal és előrehulló hajjal emelkedett el a földről és lassan elkezdett fölfelé bukdácsolni a létrán. Félúton lengedezve megtorpant. Aztán megint emelkedni kezdett.